«Така наука, що збагне й курка» (за оповіданням «Грицева шкільна наука»)

Всі ми йдемо до школи, щоб отримати знання, які допоможуть нам у житті. Саме з цією метою відправляється до школи і Гриць — герой оповідання Івана Франка.

У перший же день навчання хлопчик вивчив одну фразу: «А баба галамага». Гриць не зрозумів ні значення цих слів, ні звідки вони, ці слова, взялися, але справно їх повторював.

Провчившись рік у школі, дитина так більше нічому і не навчилась. Коли тато Гриця запитав у вчителя про успіхи сина, то почув таку відповідь: «Професор просто сказав йому, що Гриць «туман вісімнадцятий».

У чому ж справа? Невже хлопчик за рік не зміг нічого вивчити, крім цієї фрази, яку змогли повторити навіть гуси. Аж нарешті білий гусак здобувся на слово.

— А баба галамага! — скрикнув він своїм дзвінким металічним голосом, випростувавшися, піднісши високо голову і тріпочучи крилами.

Хто ж цьому винний? Адже таких «туманів вісімнадцятих» між тогочасними школярами була більшість. Мені здається, що дітей просто не так вчили і не тому вчили. Мабуть, саме це і мав на увазі Іван Франко, створюючи це оповідання. Правильніше буде сказати, що то була «не наука, а мука».